

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۱۱ اگست ۲۰۲۱

حمید انوری

پیشنهاد عاجل

این پیشنهاد عاجل درست چهار روز قبل از سقوط کابل به دست طالبان از طریق یک دوست بزرگوار به محترم اشرف غنی رئیس جمهور وقت افغانستان رسانده شد. هرچند یک پیشنهاد عاجل و ناکامل بود، اما قرار معلوم جناب غنی در آن شب و روز سخت مشغول طرح فرار از افغانستان بودند و دیگر خیلی دیر بود و در یک دامی گرفتار آمده بود که جز فرار برایش راهی باقی نمانده بود. اینکه می گویند شب در میان و با عجله راه فرار را پیش گرفته است، درست نمی نماید. نقشه از قبل طرح ریزی شده بود. ۲۰۲۱/۱۰/۲۰

پیشنهاد عاجل

یک پیشنهاد عاجل و عاجزانه خدمت محترم جلالت مآب اشرف غنی، سر قوماندان اعلی نیرو های مسلح افغانستان!

از آنجائیکه جنگ در افغانستان روز به روز به شدت و حدت و وحشت خود می افزاید.

از آنجائیکه وسعت و گسترش جنگ روز تا روز بیشتر و بیشتر می شود.

از آنجائیکه مردم مظلوم و بی دفاع و بی گناه افغانستان، گوشت دم توپ طرفین یک جنگ اعلان نشده قرار داده شده اند و در بدترین اوضاع و احوال قرار دارند و یک مرگ وحشتبار تدریجی را تجربه میکنند.

یک پیشنهاد عاجزانه و غریبانه، حضور سر قوماندان اعلی نیرو های مسلح کشور، تقدیم میگردد، تا چه قبول افتد و چه در نظر آید.

- ۱- ریاست شورای عالی مصالحه با تمام پرسنل و نمایندگی های ولایتی آن بصورت فوری ملغی قرار داده شود، چون شرایط جنگی است و صلح را در چهارسوق شهر حلق آویز کرده اند.
- ۲- وزارت امور صلح نیز با تمام نمایندگی ها، رؤساء، معینیت ها، معاونین و سخن گویان و سخن نگویان آن از بیخ و بنیاد ملغی کردند.
- ۳- ریاست شورای عالی مصالحه و وزارت دولت در امور صلح، با همدیگر مدغم کردند.
- ۴- بعد از ادغام این دو نهاد ناکارآمد، مفت خور، پرخور و بالانشین، اسم آن به وزارت امور جنگ مبدل گردد، چون وزارت دفاع، فعلاً به امور دفاعی مشغول است و شرایط جنگی حکم میکند تا یک وزارت امور جنگ داشته باشیم تا امور جنگی را پیش ببرند. صلح دیگر در آن ناکجا آباد، پَرِ عنقا می نماید.
- ۵- بعد از تشکیل چنین وزارتی، همه منسوبین آن به شمول داکتر عبدالله عبدالله رئیس فعلی ریاست شورای عالی مصالحه، سید منصور نادری وزیر امور صلح، دکتور عالمه، سرپرست وزارت و معین امور حقوق بشر و جامعه مدنی، حبیبه سراپی کارمند و کلانکار در ریاست شورای عالی مصالحه و...، با تمام معاونین و معاونان معاونین و سخن گویان و سخن نگویان و معاونین سخن گویان و نطقان و چتاقان و...، با همه کارمندان و کار بندان و...، را بصورت عاجل لباس کماندویی بر تن نموده، تفنگ و راکت و پیکا و...، سر شانه های شان کرده به میدانهای جنگ اعزام دارید.
- ۶- داکتر عبدالله را بصورت فوری دریشی های فیشنی از تن بدر آورده، همان پکول همیشکی و واسکت قدیمی چرک در تن کنید تا به کوه تلویزیون بالا شده و از تجربیات راکت زنی خود استفاده نماید. تنها در چنین شرایط و ایجاد همچو وزارتی که هیچگونه ساختمانی و دفتر و دیوانی، و هیچ کاروان موتر های ضد گلوله و...، در اختیار نداشته باشند و فقط در میدان های نبرد، مشغول انجام وظیفه باشند و امور جنگ را پیش ببرند، می شود به آینده امیدوار بود.

آخر اگر منظور از خدمت به مردم و میهن است، در شرایط کنونی بهترین و مؤثرترین خدمت، فقط در میدانهای جنگ میسر است و بس، نه در هتل های پنج ستاره در دوحه و ماسکو و استانبول و پکن و نه هم در الله اکبر گفتن ها و در غندی خیر نشستن ها.

داکتر عبدالله که بیشتر از بیست سال می شود فقط مشغول نمایش لباس است و از بهترین امکانات رفائی برخوردار و نیمی از کمک های بازسازی افغانستان را مصرف فیش و درشن و دپ و دوران و... نموده است، داگز او دا میدان، عملاً نشان دهد که در میدان جنگ مؤثر است و نه در دفاتر مفشن .

این بود یک پیشنهاد عاجزانه و غریبانه به حضور محترم اشرف غنی، سرقوماندان اعلی نیرو های مسلح افغانستان.

زنده و سر بلند باد افغانستان و مردم دربند کشیده شده آن

نابرده رنج، گنج میسر نمی شود

مزد آن گرفت جان برادر که کار کرد

هر کو عمل نکرد و عنایت امید داشت

دانه نکاشت ابله و دخل انتظار کرد